

ΕΚΦΡΑΣΗ - ΕΚΘΕΣΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2014

Επιμέλεια:

Ομάδα Φιλολόγων της
Ωθησης

Τετάρτη, 28 Μαΐου 2014

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΦΡΑΣΗ – ΕΚΘΕΣΗ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Η «ανθρωπιά» είναι μια λέξη του καιρού μας, ένας όρος κοινόχρηστος, ένα νόμισμα που κυκλοφορεί σ' όλα τα χέρια, γιατί συμβαίνει η ανταλλακτική του αξία να είναι πολύ μεγάλη. Και με την «ανθρωπιά» εννοούμε, φυσικά, τη συμπόνια, τη συμμετοχή, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στο πάθος του γείτονα. Και όχι μόνο του γείτονα. Του κάθε ανθρώπου. Άλλοτε χρησιμοποιούσαν τον όρο «ανθρωπισμός». Έλεγαν: «αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής» και με τούτο εσήμαιναν μια προσωπικότητα που ξοδευόταν ολόκληρη για να κάμει το καλό. Ο Ντυνάν, για παράδειγμα, ο ιδρυτής του «Ερυθρού Σταυρού», υπήρξε ένας τέτοιος ανθρωπιστής. Πέρα απ' ό,τι θα μπορούσε να ενδιαφέρει αποκλειστικά το άτομό του, εσυλλογίσθηκε τους ανθρώπους που έπασχαν, έξω από διάκριση φυλής και θρησκείας, «εν πολέμω και εν ειρήνη».

Ο «ανθρωπιστής», ένας άνθρωπος με σπουδαίες ικανότητες, που αναλίσκεται με ειλικρίνεια, χωρίς υστεροβουλία, ακόμη και χωρίς τη θεμιτή, επιτέλους, από πολλές απόψεις, επιθυμία της υστεροφημίας, υπήρξε, για πολλούς αιώνες, ένα θαυμάσιο ιδανικό, που οι προγενέστεροι το επρόβαλλαν στους μεταγενέστερους. Ακόμη τότε η «ανθρωπιά», μολονότι δεν έπαυε να είναι κοινή απαίτηση, δεν είχε καταντήσει κοινόχρηστος όρος. Ήταν η σπάνια, η υψηλή παρουσία, όπου μόνο μερικές εκλεκτές φύσεις κατόρθωναν να φτάσουν. Και ακόμη, μια καθημερινή άσκηση που ο καθένας την επιθυμούσε για τον εαυτό του, θεωρώντας την αυτονόητο χρέος, χωρίς να συλλογίζεται ότι θα μπορούσε και διαφορετικά να την αξιοποιήσει.

Το γεγονός ότι η απαίτηση της «ανθρωπιάς» έχει γίνει κοινός τόπος σήμερα δεν είναι χωρίς ιδιαίτερη σημασία. Δείχνει πως η οικουμενική ψυχή αισθάνεται βαθύτερα την ταλαιπωρία του ανθρώπου και αναζητεί διέξοδο.

Περαιτό να προστεθεί πως και η ανθρωπιά, καθώς κι ένα σωρό άλλοι όροι, έχει υποστεί τρομακτικές διαστρεβλώσεις. Όποιος είπε πως οι ιδέες είναι καθώς τα υγρά, που παίρνουν το σχήμα του μπουκαλιού τους, είχε, βέβαια, πολύ δίκιο. Και με τους όρους το ίδιο συμβαίνει. Αλλάζουν νόημα, αλλάζουν απόχρωση, κατά τον τρόπο που τους μεταχειρίζεται κανείς και κατά τον σκοπό που επιδιώκει χρησιμοποιώντας τους. Έτσι, μπορούμε να μιλούμε όλοι για ανθρωπιά, αλλά να εννοούμε ολωσδιόλου διαφορετικό πράγμα ο καθένας.

Έπειτα, ένας όρος, μια λέξη, μια έκφραση, που βρίσκεται ολόένα στο στόμα μας, σιγά σιγά φτωχαίνει, αδειάζει, αποστεώνεται, αυτοακυρώνεται. Φοβούμαι πως ίσια ίσια αυτό έχει συμβεί με την ανθρωπιά. Αρκεί μια ματιά ολόγυρά μας, για να το

νιώσουμε καλύτερα τούτο. Η καθημερινή ζωή ολοένα και περισσότερο χάνει τη θαλπωρή, τη γλυκιά ζεστασιά της. Είναι ένας χειμώνας χωρίς αλκυονίδες. Η «καλημέρα», αυτό το χαρούμενο άνοιγμα παραθύρου προς τον αίθριο ουρανό, μεταβάλλεται σιγά σιγά σε μορφασμό. Η ανθρώπινη λαιμαργία, η δίψα της ευζωίας δεν αφήνει τόπο για ευγενικά αισθήματα. Κάτι περισσότερο: τα ευγενικά αισθήματα θεωρούνται ξεπερασμένα.

Λησμονούμε, ωστόσο, πως η ανθρωπιά είναι κυριότατα βούληση, δεν είναι γνώση, δεν είναι μόνο γνώση. Και δεν είναι λόγος, είναι πράξη. Είναι ένας ολόκληρος εσωτερικός κόσμος, στην τελειότητά του, που ακτινοβολεί παντού. Η ανθρωπιά αποκλείει τη μισαλλοδοξία, την καταφρόνηση του άλλου ανθρώπου· είναι επιεικής και ήπια. Περιέχει πολλή συγκατάβαση και πολλή κατανόηση. Η ανθρωπιά είναι κυκλική παρουσία. Δεν βρίσκεται στραμμένη προς ένα μονάχα σημείο του ορίζοντα. Εκείνος που είναι αληθινά ανθρωπίνος δεν μπορεί παρά να είναι, σε κάθε περίπτωση, ανθρωπίνος. Η ανθρωπιά δεν είναι επάγγελμα, δεν είναι όργανο αυτοπροβολής και επιτυχίας. Είναι απάρνηση. Πρέπει πολλά ν' αρνηθείς, για να κερδίσεις τα ουσιωδέστερα. Αλλά δεν είναι και παθητική κατάσταση. Ολωσδιόλου αντίθετα, ποτελεί μορφή αδιάκοπης ενέργειας. Είναι πολύ ευκολότερο να γίνεις «μέγας ανήρ» παρά να γίνεις «μεγάλος άνθρωπος». Η Ιστορία είναι γεμάτη παραδείγματα μεγάλων ανδρών. Αλλά έχει πολύ λίγους «ανθρώπους» να παρουσιάσει.

I.M.Παναγιωτόπουλος, *Ο Σύγχρονος Ανθρωπος*.

Οι Εκδόσεις των φίλων, Αθήνα 1988.

18η έκδοση (Διασκευή).

ΘΕΜΑ Α1.

A1. Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του κειμένου που σας δόθηκε (100-120 λέξεις).

Μονάδες 25

ΛΥΣΗ

Ο δοκιμιογράφος αναπτύσσει τη διάσταση της «ανθρωπιάς» στο παρελθόν και στο παρόν τονίζοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της που εκλείπουν στη σύγχρονη εποχή. Σήμερα, υποστηρίζει, η έννοια «ανθρωπιά» συνήθως σημαίνει συμπόνια για το συνάνθρωπο, ενώ η σημασία του όρου «ανθρωπισμός» δήλωνε παλαιότερα την αφοσίωση στα κοινά. Ο «ανθρωπιστής», που διέθετε ειλικρίνεια, ανιδιοτέλεια, έλλειψη της επιδίωξης υστεροφημίας, αποτελούσε διαχρονικό πρότυπο τόσο για τους εκλεκτούς όσο και για τον καθένα που το επιδίωκε ως αυτονόητο χρέος του, κάτι που εξακολουθεί ακόμα και σήμερα να είναι καθολική ανάγκη. Όμως σήμερα και ο όρος «ανθρωπιά», υφίσταται αλλοιώσεις, με αποτέλεσμα καθένας να τον νοηματοδοτεί διαφορετικά. Έτσι η συχνή και καθημερινή χρήση του όρου οδηγεί στη φθορά του, γεγονός που εκδηλώνεται στις επιφανειακές ανθρώπινες σχέσεις, στην ένταση της

απληστίας και στην έκλειψη της ευγένειας. Τέλος, ο δοκιμιογράφος συμπεραίνει ότι ο πολίτης δεν πρέπει να ξεχνά ότι «ανθρωπιά» σημαίνει θέληση, πράξη, ενσυναίσθηση¹, ενεργητική στάση ενώ η Ιστορία δεν έχει πολλά τέτοια παραδείγματα να αναδείξει.

ΘΕΜΑ Β

B1. Να αναπτύξετε σε μία παράγραφο 100 έως 120 λέξεων το περιεχόμενο του αποσπάσματος που ακολουθεί: «*Η ανθρώπινη λαιμαργία, η δίψα της ευζωίας δεν αφήνει τόπο για ευγενικά αισθήματα. Κάτι περισσότερο: τα ευγενικά αισθήματα θεωρούνται ξεπερασμένα.*».

Μονάδες 10

ΛΥΣΗ

Η ευδαιμονιστική αντίληψη που έχει, δυστυχώς, κυριαρχήσει και γενικότερα, η απληστία που χαρακτηρίζει το σύγχρονο άνθρωπο δεν αφήνουν περιθώρια για ευγενικά αισθήματα. Αντιθέτως, η ευγένεια και η αλληλεγγύη που θα έπρεπε να διέπουν την ανθρώπινη συμπεριφορά, γιατί προάγουν τον ατομικό και συλλογικό βίο, δίνουν σήμερα τη θέση τους σε μία εγωκεντρική στάση ζωής, εφόσον οι άνθρωποι αποδύονται σ' έναν αδιάκοπο αγώνα για απόκτηση εφήμερων αγαθών, για κατάκτηση ενός όλο και πιο εκλεπτυσμένου τρόπου ζωής, για κοινωνική και οικονομική ανάδειξη με κάθε μέσο και τίμημα. Στον αγώνα τους, όμως, αυτόν «ξεχνούν» το συνάνθρωπο, τείνουν να θεωρούν ξεπερασμένη και περιττή την εκδήλωση γνήσιων συναισθημάτων προς αυτόν, παύουν να διαμορφώνουν τη συμπεριφορά τους με βάση καθολικές ηθικές αρχές. Με άλλα λόγια η εμμονική επιδίωξη της ευζωίας, χωρίς το περιβλήμα της ανθρωπιάς, λειτουργεί αλλοτριωτικά για το άτομο.

B2. α) Να βρείτε δύο τρόπους ανάπτυξης στην πρώτη παράγραφο του κειμένου (*Η «ανθρωπιά» ... «εν πολέμω και εν ειρήνη»*) και να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 6

ΛΥΣΗ

Η πρώτη παράγραφος του κειμένου αναπτύσσεται με **συνδυασμό μεθόδων**.

Συγκεκριμένα, ένας τρόπος ανάπτυξης είναι η μέθοδος της **αναλογίας** καθώς παραλληλίζονται δύο ανόμοιες έννοιες, η ανθρωπιά και το νόμισμα: «Η “ανθρωπιά” είναι μια λέξη... να είναι πολύ μεγάλη».

Ένας δεύτερος τρόπος ανάπτυξης είναι αυτός του **ορισμού**: «Και με την “ανθρωπιά”... Του κάθε ανθρώπου». Ειδικότερα, οριζόμενη έννοια είναι η ανθρωπιά, ευρύτερο γένος η συμπόνια, η συμμετοχή και ειδοποιός διαφορά: στο πάθος του γείτονα, του κάθε ανθρώπου.

¹ να μπαίνει κανείς στη θέση του άλλου

Ένας ακόμη τρόπος ανάπτυξης είναι η μέθοδος του **παραδείγματος**: «Ο Ντυνάν, για παράδειγμα, ο ιδρυτής... “εν πολέμω και εν ειρήνη”». Συγκεκριμένα, γίνεται αναφορά στον Ντυνάν ως παράδειγμα ανθρωπιστή, μιας προσωπικότητας που όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας ξοδεύταν ολόκληρα για να κάμει το καλό. Οποσδήποτε συνδυασμός δύο εκ των τριών προαναφερθέντων τρόπων ανάπτυξης συνιστά ορθή απάντηση.

β) Ποια νοηματική σύνδεση εκφράζουν οι διαρθρωτικές λέξεις: **έτσι** (στην τέταρτη παράγραφο) **ωστόσο** (στην έκτη παράγραφο).

Μονάδες 4

ΛΥΣΗ

«**έτσι**»: πρόκειται για διαρθρωτική λέξη που εκφράζει τη νοηματική σύνδεση του συμπεράσματος. Συγκεκριμένα, ο δοκιμιογράφος καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «μπορούμε όλοι να μιλάμε για ανθρωπιά, αλλά να εννοούμε διαφορετικό πράγμα ο καθένας».

«**ωστόσο**»: πρόκειται για διαρθρωτική λέξη που εκφράζει τη νοηματική σύνδεση της αντίθεσης. Συγκεκριμένα, ο δοκιμιογράφος δημιουργεί στην τελευταία παράγραφο του κειμένου νοηματική αντίθεση προς την προηγούμενη παράγραφο καθώς υποστηρίζει ότι ενώ «τα ευγενικά αισθήματα θεωρούνται ξεπερασμένα» στη σύγχρονη εποχή (5^η§), το αληθινό νόημα της ανθρωπιάς είναι κυριότατα βούληση (6^η)».

B3. α) Να γράψετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου: **αναλίσκεται, οικουμενική, διαστρεβλώσεις, ολωσδιόλου, ευζωίας.**

Μονάδες 5

ΛΥΣΗ

αναλίσκεται= καταναλώνεται, δαπανάται, ξοδεύεται

οικουμενική= πανανθρώπινη, παγκόσμια

διαστρεβλώσεις= αλλοιώσεις, παραποιήσεις

ολωσδιόλου= εντελώς, τελείως

ευζωίας= καλοπέρασης, ευημερίας, ευδαιμονίας

β) Να γράψετε ένα αντώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου: **κοινόχρηστος, συμμετοχή, αυτοακυρώνεται, γνώση, αδιάκοπης.**

Μονάδες 5

ΛΥΣΗ

κοινόχρηστος ≠ πρωτότυπος, ξεχωριστός, ιδιαίτερος
 συμμετοχή ≠ αποχή
 αυτοακυρώνεται ≠ επιβεβαιώνεται, επαληθεύεται
 γνώση ≠ άγνοια
 αδιάκοπης ≠ ασυνεχούς, σποραδικής

B4. α) Να αιτιολογήσετε τη χρήση των εισαγωγικών στις παρακάτω περιπτώσεις:
 «αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής» (στην πρώτη παράγραφο)
 «Ερυθρού Σταυρού» (στην πρώτη παράγραφο).

Μονάδες 2

ΛΥΣΗ

«αυτός είναι μεγάλος ανθρωπιστής»: Αποτελεί παράθεση μιας κοινά αποδεκτής αντίληψης· μιας αντίληψης που αποτελούσε κοινό λογικό τόπο των ανθρώπων στο παρελθόν.

«Ερυθρού Σταυρού»: Απόδοση ονομασίας διεθνούς οργανισμού / επωνυμία.

β) Να εντοπίσετε στο κείμενο τρεις εκφράσεις με μεταφορική σημασία.

Μονάδες 3

ΛΥΣΗ

Στο κείμενο εντοπίζονται πολλά σημεία μεταφορικής / συνυποδηλωτικής χρήσης της γλώσσας. Για παράδειγμα:

- 1^η § «...μια προσωπικότητα που ξοδεύοταν ολόκληρη για να κάμει το καλό».
- 2^η § «...όπου μόνο μερικές εκλεκτές φύσεις κατόρθωναν να φτάσουν».
- 3^η § «η οικουμενική ψυχή αισθάνεται βαθύτερα την ταλαιπωρία του ανθρώπου και αναζητεί διέξοδο».
- 5^η § «[Η καθημερινή ζωή] είναι ένας χειμώνας χωρίς αλκυονίδες».

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Σε άρθρο σας, που θα δημοσιευτεί σε τοπική εφημερίδα, να αναφερθείτε σε φαινόμενα που αποδεικνύουν το έλλειμμα ανθρωπιάς στην εποχή μας, αλλά και σε δραστηριότητες, ατομικές και συλλογικές, που αποσκοπούν στον περιορισμό αυτού του ελλείμματος (500-600 λέξεις).

Μονάδες 40

Ενδεικτικό διάγραμμα οργάνωσης του κειμένου

Επικοινωνιακό πλαίσιο: Τίτλος

Πρόλογος

- Αν και παρατηρείται ραγδαία επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος, η οποία θα έπρεπε να συνοδεύεται από ανάλογη ηθικοπνευματική, είναι εμφανής η υποχώρηση των ανθρωπιστικών αξιών και η περιφρόνηση του ανθρώπου ως σκοπού της ζωής.
- Το έλλειμμα ανθρωπιάς παρατηρείται στις σύγχρονες ανταγωνιστικές κοινωνίες και πλήθος φαινομένων που συνιστούν ταυτόχρονα και παραβιάσεις των ανθρωπινων δικαιωμάτων το επιβεβαιώνουν.

Κ. Μέρος

Θ.Π.1 Η προσβολή της αξίας του ανθρώπου αποδεικνύεται, αρχικά, σε κοινωνικό πολιτικό επίπεδο.

- Η έλλειψη ανοχής στο διαφορετικό: ρατσισμός, φανατισμός, περιθωριοποίηση μειονοτήτων.
- Άσκηση ποικίλων μορφών βίας: σωματική, λεκτική, ψυχολογική σε όλα τα πεδία των ανθρωπινων σχέσεων και κήρυξη πολέμων με ό, τι συνεπάγεται αυτό.
- Διάβρωση ανθρωπινων σχέσεων: προσωπειακές σχέσεις, ιδιοτέλεια, αποξένωση από το συνάνθρωπο ⇒ εκμετάλλευση του ανθρώπου ή αδιαφορία γι' αυτόν.
- Εκφυλισμός της δημοκρατίας: διαπλοκή, διαφθορά, αυθαιρεσίες της εξουσίας, πολιτικός ιμπεριαλισμός, αποδυνάμωση του κράτους πρόνοιας ⇒ υποβάθμιση της έννοιας του πολίτη.
- Υποκριτική στάση των ισχυρών απέναντι στα μεγάλα αδιέξοδα του πλανήτη ⇒ επίταση των προβλημάτων που υπονομεύουν τις προοπτικές εξανθρωπισμού.

Θ.Π.2

Κατ' αντίστοιχο τρόπο η απανθρωποποίηση παρατηρείται και στον οικονομικό και πολιτιστικό τομέα.

- Η εφαρμογή νεοφιλελεύθερων πολιτικών, που οδηγεί σε όξυνση των οικονομικών ανισοτήτων και ευνοεί τους ισχυρούς, συνεπάγεται την υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου της πλειονότητας των πολιτών και την αδυναμία κατάκτησης μιας αξιοπρεπούς ζωής. Αυτό φέρνει αντιμέτωπα τα άτομα με την ανεργία, την εργασιακή εκμετάλλευση...

Σε διεθνές επίπεδο ο οικονομικός ιμπεριαλισμός εδραιώνει τα συμφέροντα των οικονομικών ομίλων και κρατών και καθιστά εξαρτημένα τα ανίσχυρα έθνη.

- Η επιστήμη υποτάσσεται σε οικονομικές σκοπιμότητες με αποτέλεσμα να μην υπηρετεί ανθρωπιστικούς σκοπούς: πολεμική βιομηχανία, άνθρωποι πειραματόζωα, μεταλλαγμένα, ψυχολογικός ετεροπροσδιορισμός με αξιοποίηση ανθρωπιστικών επιστημών...
- Το φαινόμενο του πολιτιστικού ιμπεριαλισμού ισοπεδώνει την πολιτιστική ποικιλομορφία και επιβάλλει ένα ομογενοποιημένο μοντέλο σκέψης, αισθητικής, αντίληψης, γλώσσας, ψυχαγωγίας...

Θ.Π.3

Τέλος, φαινόμενα ελλείμματος ανθρωπιάς εμφανίζονται στην πνευματική και ηθική ζωή.

- Η χειραγώγηση των μαζών, η οποία πραγματοποιείται με την επιστράτευση ιδιαίτερα αποτελεσματικών μηχανισμών όπως: προπαγάνδα, παραπληροφόρηση, ελεγχόμενη πληροφόρηση διεθνώς.
- Άνιση πρόσβαση στα μορφωτικά αγαθά με αποτέλεσμα την όξυνση πνευματικών ανισοτήτων: αμάθεια, αναλφαβητισμός....
- Ο προσανατολισμός της εκπαίδευσης είναι κατεξοχήν τεχνοκρατικός και περιορίζει την ανθρωπιστική αποστολή της: εξειδίκευση, χρησιμοθηρική αντίληψη για τη γνώση...
- Υιοθέτηση νόθων αξιών και προτύπων: υλικός ευδαιμονισμός, ατομοκεντρισμός, αποθέωση υλικών αγαθών, αθέμιτος ανταγωνισμός...

2^η Νοηματική Ενότητα:**Μεταβατική §**

Λόγω των παραπάνω φαινομένων καθίσταται αναγκαία όσο ποτέ άλλοτε η ατομική και συλλογική προσπάθεια για την ανάσχεση του ελλείμματος ανθρωπιάς.

Θ.Π.4 Το ίδιο το άτομο απαιτείται να συνειδητοποιήσει το πρόβλημα και να αναλάβει την κοινωνική του ευθύνη.

- Διαρκής πληροφόρηση αναφορικά με τα κοινωνικά προβλήματα.
- Κριτική στάση – απόρριψη αντιλήψεων που υπονομεύουν την αξία του ανθρωπισμού
- Επανιεράρχηση προτεραιοτήτων και αξιών, ώστε να δοθεί προτεραιότητα στον ανθρωπισμό, να απαγκιστρωθεί το άτομο από τον υλικό ευδαιμονισμό που αμβλύνει τις κοινωνικές ευαισθησίες και προωθεί τον ατομικισμό και τον ανταγωνισμό.
- Ψυχικά αποθέματα, ώστε να συμπαραστέκεται με σθένος στους συνανθρώπους που το έχουν ανάγκη.
- Συμμετοχή σε πάσης φύσεως δράσεις κοινωνικής αλληλεγγύης
- Ενεργός συμμετοχή στα κοινά για την άσκηση πίεσης στις πολιτικές εξουσίες ώστε αυτές να εφαρμόζουν ανθρωποκεντρικές πολιτικές

Θ.Π.5 Η εδραίωση του ανθρωπισμού θα προκύψει και μέσα από συλλογικές διαδικασίες.

- Οικογένεια και σχολείο: προώθηση των ανθρωπιστικών αξιών, παροχή θετικών προτύπων, γνωστοποίηση στους νέους της αξίας της κοινωνικής αλληλεγγύης και της προσφοράς προς το συνάνθρωπο, ώστε να προωθούν το πνεύμα συνεργασίας και συλλογικότητας εντός των κόλπων τους και να παροτρύνουν τους νέους να αναλάβουν συγκεκριμένες μορφές ανθρωπιστικές δράσης.
- ΜΜΕ και πνευματικοί άνθρωποι: Τα ΜΜΕ να ενημερώνουν και να ευαισθητοποιούν την κοινή γνώμη για τη σπουδαιότητα της ανθρωπιστικής προσφοράς και να προβάλλουν το έργο συγκεκριμένων οργανώσεων που αναπτύσσουν ανθρωπιστική δράση. Επίσης, να αναδεικνύουν εξέχουσες προσωπικότητες του πνεύματος που μπορούν να διαδραματίσουν διαφωτιστικό και παραδειγματικό ρόλο.
- Οι εθελοντικές οργανώσεις να γνωστοποιούν το έργο τους και να προτρέπουν τους πολίτες με διάφορα μέσα να γίνουν μέλη τους.
- Η πολιτεία είναι αναγκαίο να υποστηρίζει υλικά και ηθικά όλες τις ανθρωπιστικές πρωτοβουλίες και ταυτόχρονα να εξυγιάνει τον τρόπο λειτουργίας της δημοκρατίας

- Σε διεθνή κλίμακα επιβάλλεται η ενεργοποίηση των διεθνών οργανισμών για τον περιορισμό ανθρωπιστικών κρίσεων και την προαγωγή των ανθρώπινων δικαιωμάτων (εφαρμογή διεθνούς δικαίου, ευαισθητοποίηση-ενημέρωση της παγκόσμιας κοινής γνώμης, προσφορά ανθρωπιστικής βοήθειας σε δοκιμαζόμενες ομάδες του παγκόσμιου πληθυσμού, άσκηση πίεσης σε κυβερνήσεις που ακολουθούν αντιανθρωπιστικές πολιτικές). Επιπλέον, απαιτείται η συνεργασία μεταξύ των πολιτικών ηγεσιών και των λαών για την εδραίωση της ειρήνης του διεθνιστικού πνεύματος και της δημοκρατίας. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την ενίσχυση των διπλωματικών σχέσεων, τις πολιτιστικές ανταλλαγές και κάθε άλλο μέσο που οδηγεί σε σύσφιγξη των δεσμών μεταξύ των λαών της οικουμένης.

Επίλογος

Σε μία εποχή ελλείμματος ανθρωπιάς και όξυνσης των κοινωνικών προβλημάτων η προώθηση της αλληλεγγύης και του ανθρωπισμού θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την οικοδόμηση μιας πραγματικά πολιτισμένης κοινωνίας.

Αγεταιρία το μέλλον

Αγεταιρία το μέλλον

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Εξαιρετική η επιλογή του κειμένου, τόσο ως προς το περιεχόμενό του που στις μέρες μας είναι τραγικά επίκαιρο όσο και ως προς τη μορφή του που αποτελεί παράδειγμα λογικά δομημένης και τεκμηριωμένης σκέψης. Η νοηματική διαδρομή του συγγραφέα σαφής, χωρίς περιττές φλυαρίες. Η γλώσσα λιτή με ύφος, μάλλον, ενδιαθέτου λόγου αλλά και τον απαιτούμενο διδακτισμό.

Οι ασκήσεις σχετικά βατές (μικρή δυσκολία στις λεξιλογικές ασκήσεις) στα πλαίσια της διδαχθείσας ύλης από το σχολείο, ενώ η παραγωγή κειμένου αναφέρεται στο έλλειμμα της ανθρωπιάς που αποτελεί κοινό λογικό τόπο για την εποχή μας και φυσικά όχι μόνο συνεγείρει συναισθηματικά το μαθητή αλλά του δίνει τη δυνατότητα να αναπτύξει τις θέσεις του με βάση υλικό προσωπικής υφής και εμπειρίας από τη την καθημερινότητα.

Προσοχή! Οι μαθητές της ΩΘΗΣΗΣ έχουν διδαχθεί διεξοδικά την ενότητα «Ανθρωπισμός» στο 2^ο τεύχος «Πολιτικό Πορτραίτο του κόσμου μας» σελ. 11-48 εκδόσεις Ωθηση. Επίσης, σε συναφή θέματα έχουν εξεταστεί στα ακόλουθα διαγωνίσματα: 03/09/13, 03/01/14 (απόφοιτοι).

